

This Year: The Secret of Yom Kippur and Shabbat

שבת שבתו

אלול תשע"ז · September 17, 2017

2. גמ' שבת ק"ח:

אמר ר' חייא בר אבא א"ד יידנן
כל המשמר שבת בהלכתו אף עיבד ע"ז
(בדוח) איש מוחלין לו שנאמר אישדי אנוש
עשה זאת וט' מחללו אל הקרי מחללו אלא
מחול לו

2. גמ' זואה פ"ג

שאל ר' מתיא בן חרש את ר'
אלעזר בן עורייה ברומי ^{ישמעעה ארבע} הלוקי
כפירה שהיה רבי ישמUAL דורש אמר שלשה
הן ותשובה עם כל אחד ואחד ^{עובר על עשה}
ושב אינו זו ממש עד שמו חולין לו שנאמר
^{ושובו בנים שוכבים עובר על לא תעשה}
ועשה תשוב

שנאמר כי ביום זהה יכפר עליהם מכל
התאותיכם עבר על בריתות ומיתות בית דין
ועשה תשובה ויווה"כ תולין ויסורין
מרכזן שנאמר לפקדתי בשפט פשעם
ובגנוגים עונם יאבל מי שיש חילול השם בידו
אין יט' לו כה בתשובה להלכות ולא ביה"כ לכפר ולא ביסורין למרכז אלא בולן
תולין ומיתה ממרכז שנאמר ונגלה באוני ה' צבאות אם יכופר העון הזה לכם
עד תמותון היכי דמי חילול השם אמר רב כגן אני אי שkilna בישרא מטבחא

3. ויקרא רבבה ז

כיוון שיצא פגע בו אדם בראשון אמר לו מה נעשה בדין, אמר לו עשיתי תשובה
ונתפסרתי, כיון ששמעו אדם בראשון קפּה התמלח טופח על פניו, אמר לו קל קה היא
פקה של תשובה ולא הייתי יודע, באotta שעה אמר אדם בראשון (תהלים צב, א):
מזרמור שיר ליום השבת

"גַּתְאָה יִבְקֶשׁ - נִפְרֵד" (פסלי י"ח א) - פ"י שמבקש גלכת אחר תאוותנו, נפרד מכל חכבר ועמיתנו צו'. כי תאות בני אדם וטידותם, חולוקות, אין רצונו של זה, כרצונו של זה".

א. מ"מ סנחים ט

תלמיד לומר 'אשר העלה' י"שאיו אלוהות
הרבה':

ספר הזוהר

פרשת תרומה, דף קלה

כוננא דאיןון מתיחדין לעילא באחד אוף הci איה' אתייחדת לתתא ברחא דאחד למהוי עמהן לעילא חד לקלח חד. קודsha בריך הוא אחד לעילא לא יתיב על כורסייא דיקירה עד דאייה' אטעבידת ברחא דאחד כוננא דיליה למוהי אחד באחד והא אוקימנא רחא ד"י אחד ושמו אחד. רחא דשבת איה' שבת דאתאחדה ברחא דאת"ד למשrai עלה רחא דאחד, צלואת דמעלי שבתא דהא אתאחדת כורסייא קירא קדישא ברחא דאת"ד ואთתקנות למשrai עלה מלכא קדישא עלאה, כד עיל' שבתא איה' אתייחדת ואתפרשת מסטרא אחרא וכל דין מתUberין מינה ואיה' אשთארת ביהודה דנהירא קדישא ואתעטורת בכמה ערין לגביו מלכא קדישא וכל שולטני רוגזין ומאריך דידיינ כלחו ערקין (נ"א ואתעטורה מינה) ולית שולטנו אחרא בכלתו עליין ואנפהא נהירין בנהירן עלאה ואתעטורת לתתא בעמא קדישא וכלהו מתעטרן בנשמתין חדתין, דין שירותא דעתו לאברך לה בחודה בנהירן דאנפין

ריש לקיים נדולה תשובה שודרגות נעשנות לו בשגנותו שנאמר 'שבה' ישראלי עד ה' אלהך כי כשלה בעונך תא עון מoid היה וכא קרי לה מכשול איזו והאבר ריש לקיים נדולה תשובה שודרגות נעשנות לו בכוכיות שנאמר 'ובבשוב רשות טרשתו ועשה משפט תדרקה עליהם' (חיה) היה לא קשיא כאן מארבה כאן מדראה

עוד איכא בין שבת ל'יוהכ"פ. ש"ק ענייה דביבות בה' במדת אהבה כמ"ש ביני ובין בני ישראל אוות היא לערלים. הדביבות בין הקב"ה וישראל היא ע"י הש"ק. וכמماחוויל הכנסת ישראל יהי' בן זוגן, חי' בן זוגה, שזו העבודה של ש"ק שייהודי יתדק בחש"ה מהו לאהבה. אבל יוהכ"פ הוא דביבות במדת היראה, בח"י. מפתחן אני בורה אליך, וכדאיתא שהעובדת בימי הדרין צריכה להיות במדת היראה דעתך דין ואית דין, יותה דאיתא בזוה"ק וקראת לשבת עונג דא שבת ולקונושה, מכובד דא יוהכ"פ, תרין דאיןון כהה' כי חכלת השלימות הוא דחילו ודוחימו יחריו.